

# Nummela

## Anssi Kela

Nämmä kadut kaupungin, huvilat ja puutarhat  
Kävelytän koiraa ja mieleen palaa vuodet parhaimmat  
Tuosta ojasta me silloin fillareita naarattiin  
Jälkeen vedonlyännin jossa jälleen hulluus punnittiin  
Koulussa kavereiden kanssa me tytöt jaettiin  
Ne kiljui valitutuneilla kun niitä takaa ajettiin  
Ja kun faijan bändi soitti vein kaikki katsomaan  
Kuunnellessain tunsin poltteen - mun piti päästä soittamaan

Mun täytyy kävellä näin  
Mun täytyy kävellä näin  
Kun jotain herää sisälläin

Minä olin kahdentoista kun me maalle muutettiin  
Ja vain vuotta vanhempana katsoin kun faijaa haudattiin  
Mutsille jäi neljä lasta, uusi talo velkoineen  
Mutta jotenkin se selvis - elämä alkoi uudelleen  
Me silloin kavereiden kanssa tämmö puisto vallattiin  
Meidän mopot kulki kahtasataa, tuon sillan kaiteilla käveltiin  
Ja me tiedettiin miten koko kylän katuvalot saa sammumaan  
Aloin kirjoitella lauluja, ne käsittelevät kuolemaa

Mun täytyy kävellä näin  
Mun täytyy kävellä näin  
Kun jotain herää sisälläin

Läysin elämäni naisen ja me yhteen muutettiin  
Olin kaksyhtiis kun sanoin: "Please, eikö mentäis naimisiin?"  
Nyt meil on omakotitalo, vaimo työskentelee opettaja  
Minä nukun päivät ja valvon yön - nämä biisit pitää kirjoittaa  
Koiran kanssa joskus myöhään harjulle me kiivetään  
Ja sieltä käsin katsellaan nukkuvaa Nummelaa  
Ja mä kelaan että kaikki taitaa olla kohdallaan  
Mä taidan kuulua tänne...  
Mun täytyy kävellä näin  
Mun täytyy kävellä näin  
Kun jotain herää sisälläin

---

Lyrics submitted by Emil.

Lyrics provided by  
<https://damnyrics.com/>